

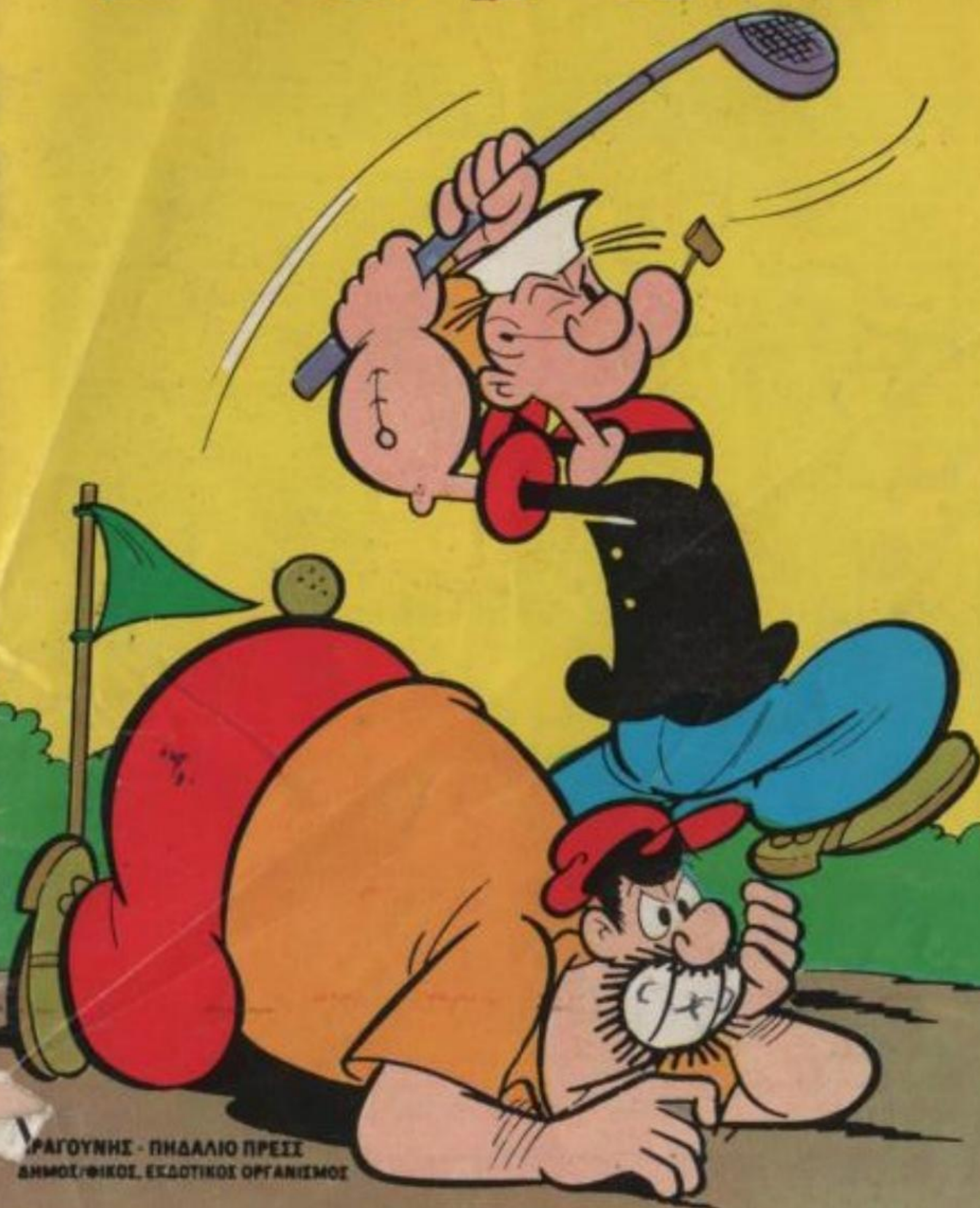


ΔΡΧ. 7

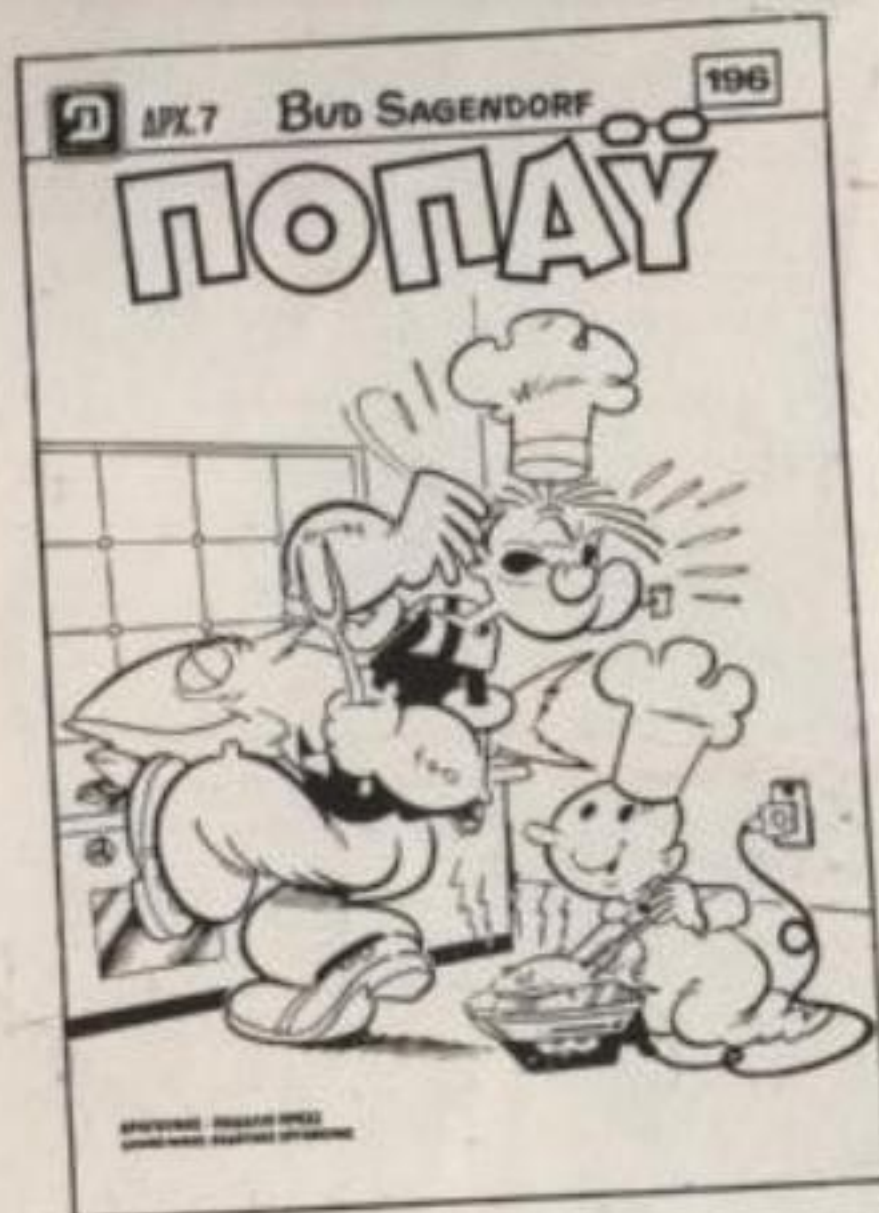
BUD SAGENDORF

195

ΠΟΠΑΪ



ΑΓΑΘΟΥΝΗΣ - ΠΗΔΑΛΙΟ ΠΡΕΣΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ



ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ
ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ
«ΠΟΠΑΪ»

Ο άπιαστος, ο θρυλι-
κός ΣΠΑΝΑΚΗΣ, ΤΟ
σιδερόμηρατο ναυ-
τάκι σε νέες κατα-
πληκτικές εξορμήσεις



ΠΟΠΑΪ®

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΤΟΣ Ε' ΑΡΙΘ. 195 - ΔΡΧ.7 - 17 ΜΑΡΤΙΟΥ 1977

Λυκαβηττού 1γ-Αθήναι 135
τηλέφ. 638.842 - 638.668-



Τεχνικοί εγκαταστάσεις
Ορφέως 130-132-Ρουφ.
τηλέφ κέντρον 32 50 300

Εκδοτής Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
Ιφικράτους 4-Αθήναι

ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Διευθυνσίς συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ



Εκδοτρια εταιρεία
Ι.Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ & ΥΙΟΙ Ε.Π.Ε.

DRAGOUNIS publisher
JOHN G. DRAGOUNIS & SONS LTD
1c Lycavittou street - Athens - 135

Υπευθυνος τυπογραφείου
Β Γεωργιάδης
Μεταμορφώσεως 40-42

*Απαγορεύεται κάθε αναδημοσίευσις

© 1973 K.F.S. (USA) PRODUCTIONS PRINTED IN GREECE

ΤΟ ΚΑΝΟΝΙ

ΤΗΣ ΜΑΓΙΣΣΑΣ

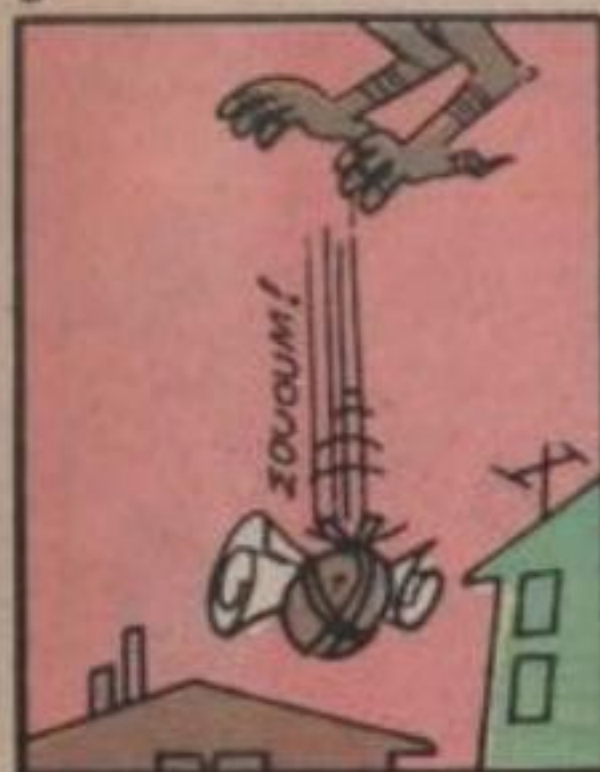
Ο ΠΟΠΑΪ
ΠΗΓΑΙΝΕΙ ΤΟΝ
ΠΙΣΤΟ ΤΟΥ ΣΚΥ-
ΛΟ, ΓΚΥΛ ΝΑ
ΚΑΝΗ ΜΙΑ
ΒΟΛΤΑ...

ΧΕ! ΧΕ! ΤΩΡΑ ΘΑ ΓΥΡΙΣΟΥΜΕ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ.
ΜΕ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ Η ΟΛΙΒ ΝΑ ΠΑΜΕ
ΣΙΝΕΜΑ!...

ΓΙΟΥΝ!

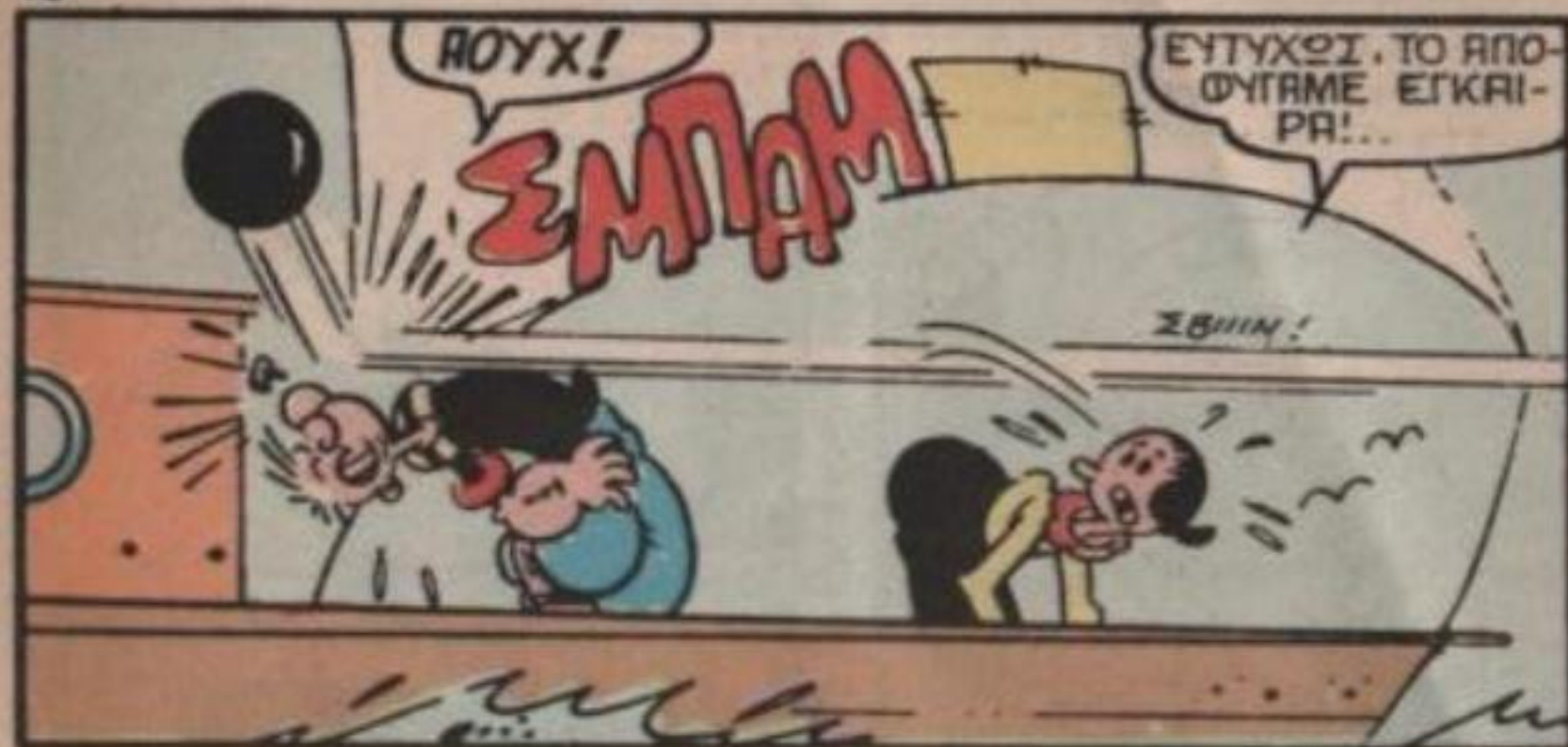






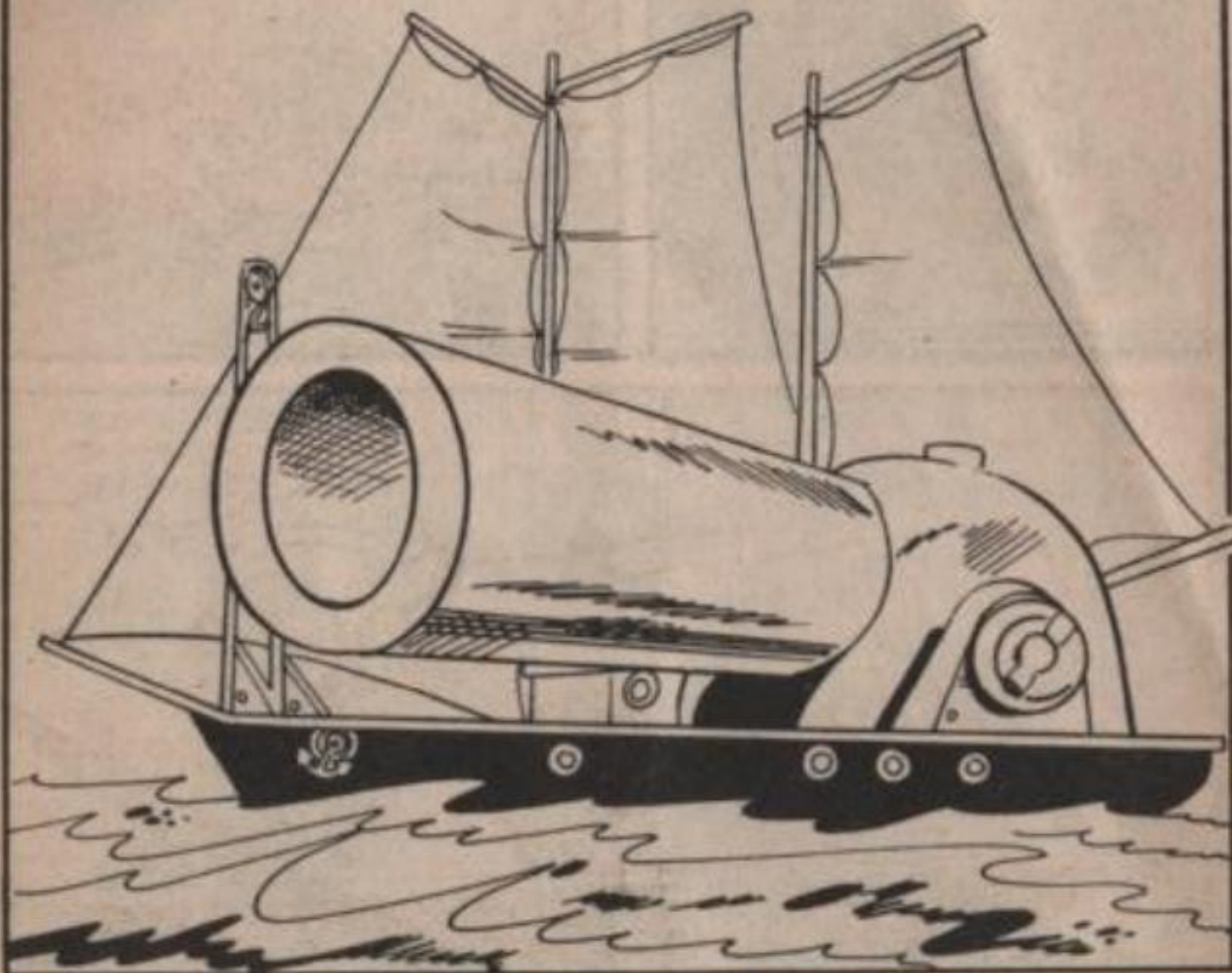
ΧΕ! ΧΕ! ΔΕΝ ΑΠΟΜΕΝΕΙ ΠΑΡΑ ΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ!





ΣΕ ΛΙΓΟ, ΦΑΙΝΟΤΑΝ ΠΟΣΟ ΤΡΟΜΕΡΟ ΗΤΑΝ...

ΕΤΟΙΜΟΙ! ΓΕΜΙΣΕ ΤΟ!...



ΧΕ! ΧΕ! ΝΑ Η
ΠΡΩΤΗ ΟΒΙ-
ΔΑ!...



ΩΡΑΙΑ! ΑΣ
ΓΕΜΙΣΟΥΜΕ
ΤΩΡΑ ΤΟ
ΚΑΝΟΝΙ!



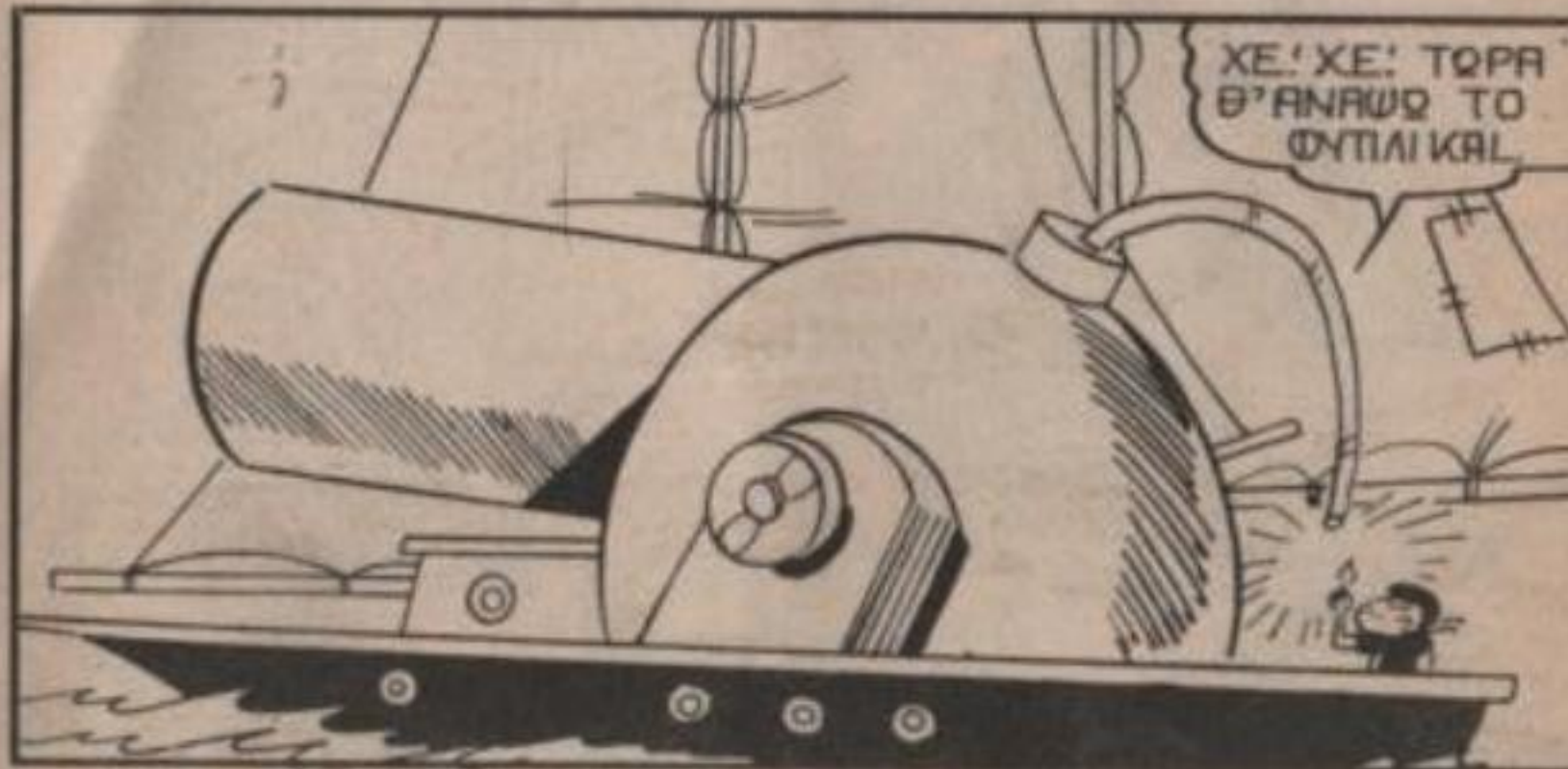
ΔΙΑΒΟΛΕ! ΤΙ ΠΡΑΓΜΑ ΕΙΝΑΙ
ΑΥΤΟ!



ΦΕΡΕ ΜΟΥ ΕΝΑ ΚΟΥΤΙ ΣΠΑΝΑ-
ΚΙ, ΑΠ' ΤΟ ΑΜΠΑΡΙ, ΟΛΙΒ! ΜΟΥ
ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΘΑ ΤΟ ΧΡΕΙΑΣΤΩ, Ο-
ΠΟΙΔΗΠΟΤΕ!...



ΧΕ! ΧΕ! ΤΩΡΑ
Θ' ΑΝΑΨΩ ΤΟ
ΦΥΤΙΛΙΚΑ!

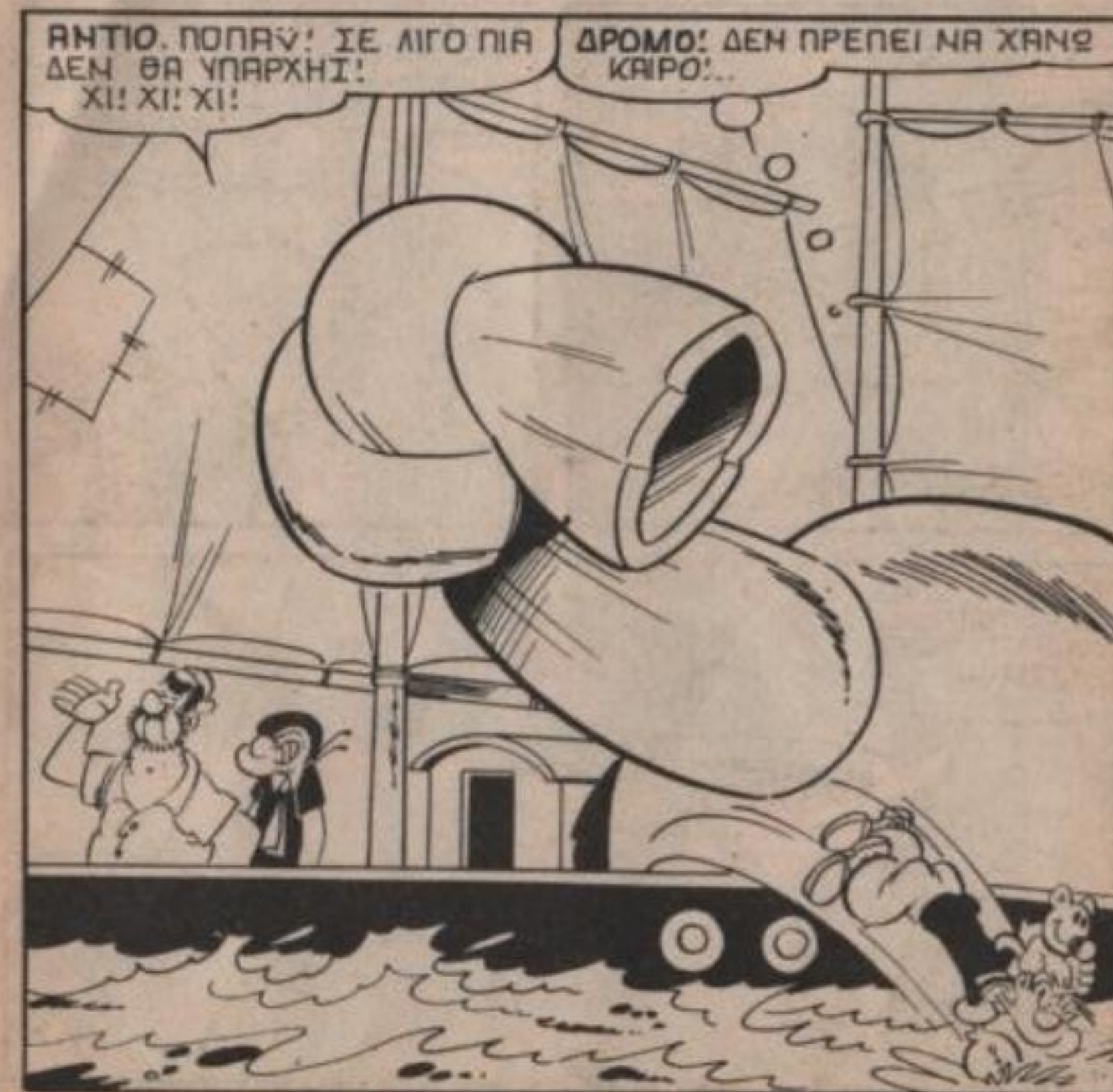
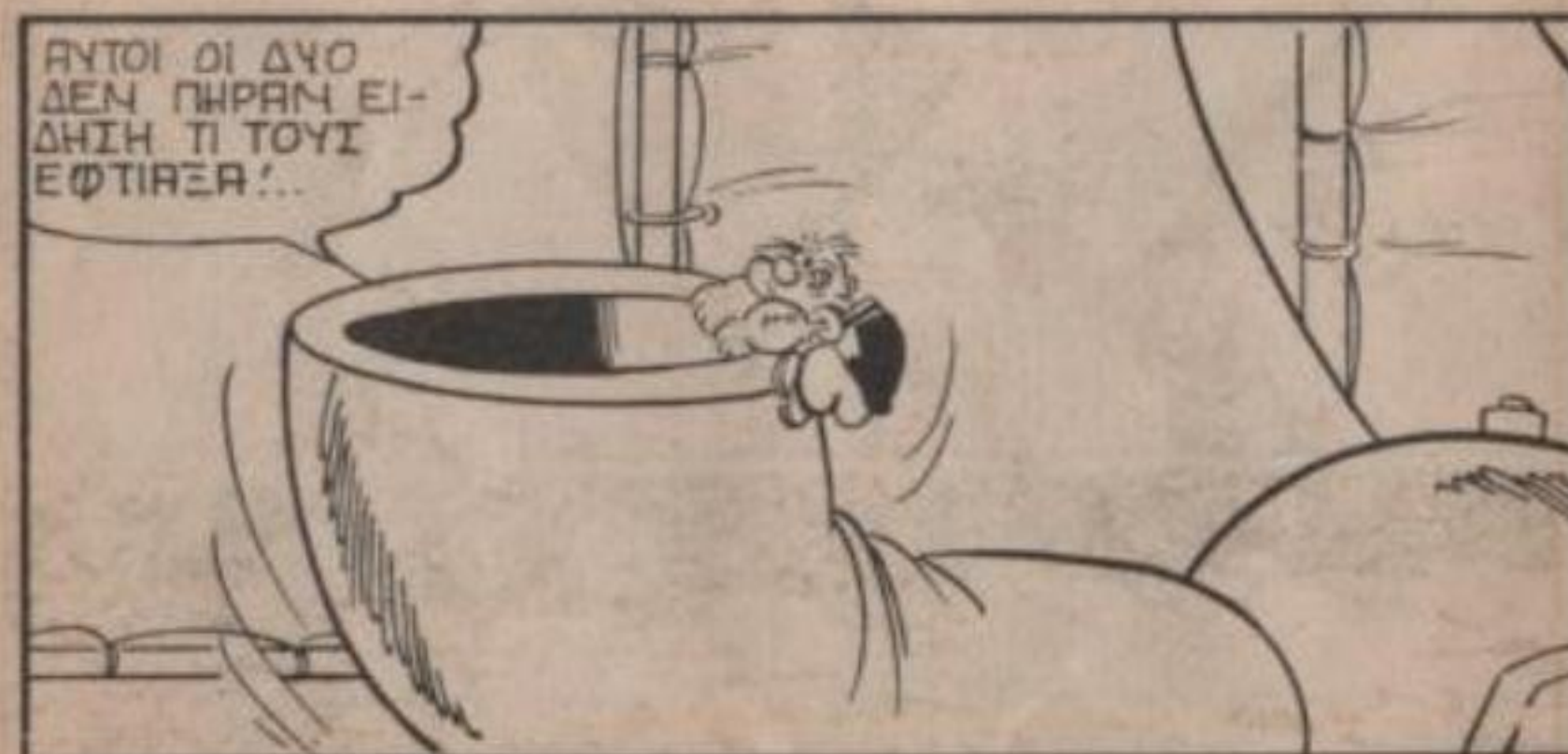


ΘΕΕ ΜΟΥ,
ΤΙ ΚΡΟ-
ΤΟΣ Η-
ΤΑΝ
ΑΥΤΟΣ!

ΜΗ ΦΟΒΑΙΣΑΙ,
ΟΛΙΒ! ΠΗΓΑΙΝΕ
ΣΤ' ΑΜΠΑΡΙ!









ΡΟΥΧ! ΜΑ ΤΟΥΣ ΧΙΛΙΟΥΣ
ΒΑΤΡΑΧΟΥΣ!

ΣΕ ΛΙΓΟ, Ο ΠΟΠΠΥ, Η ΟΛΙΒ ΚΙ' Ο ΓΚΥΠ ΕΦΕΥΓΑΝ ΜΕ ΜΙΑ ΒΑΡ-
ΚΑ ΤΟΥ ΠΛΟΙΟΥ ΤΗΣ ΜΑΓΙΣΣΑΣ...



ΧΕ! ΧΕ! ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΔΥΟ
ΕΛΥΣΑΝ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ
ΜΕ ΑΛΛΟ ΤΡΟΠΟ!

ΜΑΙ! ΕΦΤΑΤΙΑΝ ΣΤΗ
ΓΗ. ΑΕΡΟΠΟΡΙ-
ΚΟΙ!...

ΜΕΡΟΣ 29

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟΝ ΑΡΗ

ΊΣΟΙ ΤΑ ΔΕΝΤΡΑ
ΝΑΝΑΙ ΖΟΝΤΑΝΑ
ΣΤΟΝ ΑΡΗ!

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ
ΜΟΥ
ΜΙΛΑΣ;

ΜΑ ΕΙΝΑΙ
ΧΑΖΟΜΑΡΑ ΝΑ
ΜΙΛΑΣΙ Σ' ΕΝΑ
ΔΕΝΤΡΟ!



ΟΙ ΑΝΘΡΩ-
ΠΟΙ ΔΕΝ ΜΙ-
ΛΑΝΕ ΜΕ ΤΑ
ΔΕΝΤΡΑ!



ΚΑΙ ΤΑ ΔΕΝΤΡΑ
ΔΕΝ ΜΙΛΑΝΕ
ΣΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩ-
ΠΟΥΣ!



ΜΙ... ΜΙ
ΛΗΣΕ!...

ΘΑΝΑΙ
ΚΑΝΕΝΑΙ Ε-
ΣΥΝΝΟΙ Α-
ΡΕΙΑΝΟΙ!



ΔΕΝ ΠΡΕ-
ΠΕΙ ΝΑ ΤΟΥ
ΒΓΑΛΗΣ Ε-
ΝΑΝ ΛΟ-
ΓΟΣ

ΝΟΜΙΖΩ
ΤΟ ΚΑΛΕΙ
Η ΠΕΡΙΣΤΑ-
ΣΗ!...







ΔΕΝ ΕΧΕΙΣ ΚΑΘΟΛΟΥ ΔΙΚΙΟ! ΣΤΟΝ ΑΡΗ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΠΟΛΛΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ! ΤΙ ΤΟ ΣΠΟΥΔΑΙΟ ΛΟΙΠΟΝ ΝΑ ΤΡΩ- ΝΕ ΚΑΙ ΤΑ ΔΕΝΤΡΑ!



ΩΧ, ΜΑΝΟΥΛΑ ΜΟΥ! ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΗ ΜΑΙ ΚΑΛΕΙΟΥΝ ΓΙΑ ΦΑΓΗΤΟ!



ΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΙΣ ΘΑ ΤΑ ΧΑΙΟΥΝ ΟΤΑΝ ΜΑΘΟΥΝ ΟΤΙ ΟΙ ΑΡΕΙΑΝΟΙ ΤΡΩΝΕ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΓΛΑΣΤΡΕΙΣ!



ΤΙ ΧΩΜΑ ΤΡΩΤΕ;



ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΝΑ ΜΙΛΑΣ ΕΤΣΙ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΟΥ!



ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕ- ΧΗΣ ΤΙ ΛΕΙ, ΣΤΟΝ ΑΡΗ!



ΒΛΕΠΟΝΤΑΙ ΤΟΥΣ ΑΡΕΙΑΝΟΥΣ ΝΑ ΤΡΩΝΕ ΜΟΥ ΑΝΟΙΞΕ Η ΔΡΕ- ΣΗ!



ΘΕΛΕΤΕ ΜΗ- ΠΩΣ ΝΑ ΦΑΤΕ, ΠΑΙΔΙΑ;



ΝΑΙ! ΕΥΧΑΡΙ- ΣΤΟΙ!

ΩΡΑΙΑ!

ΝΑ ΦΑΙ ΜΟΝΟΣ ΙΟΥ!

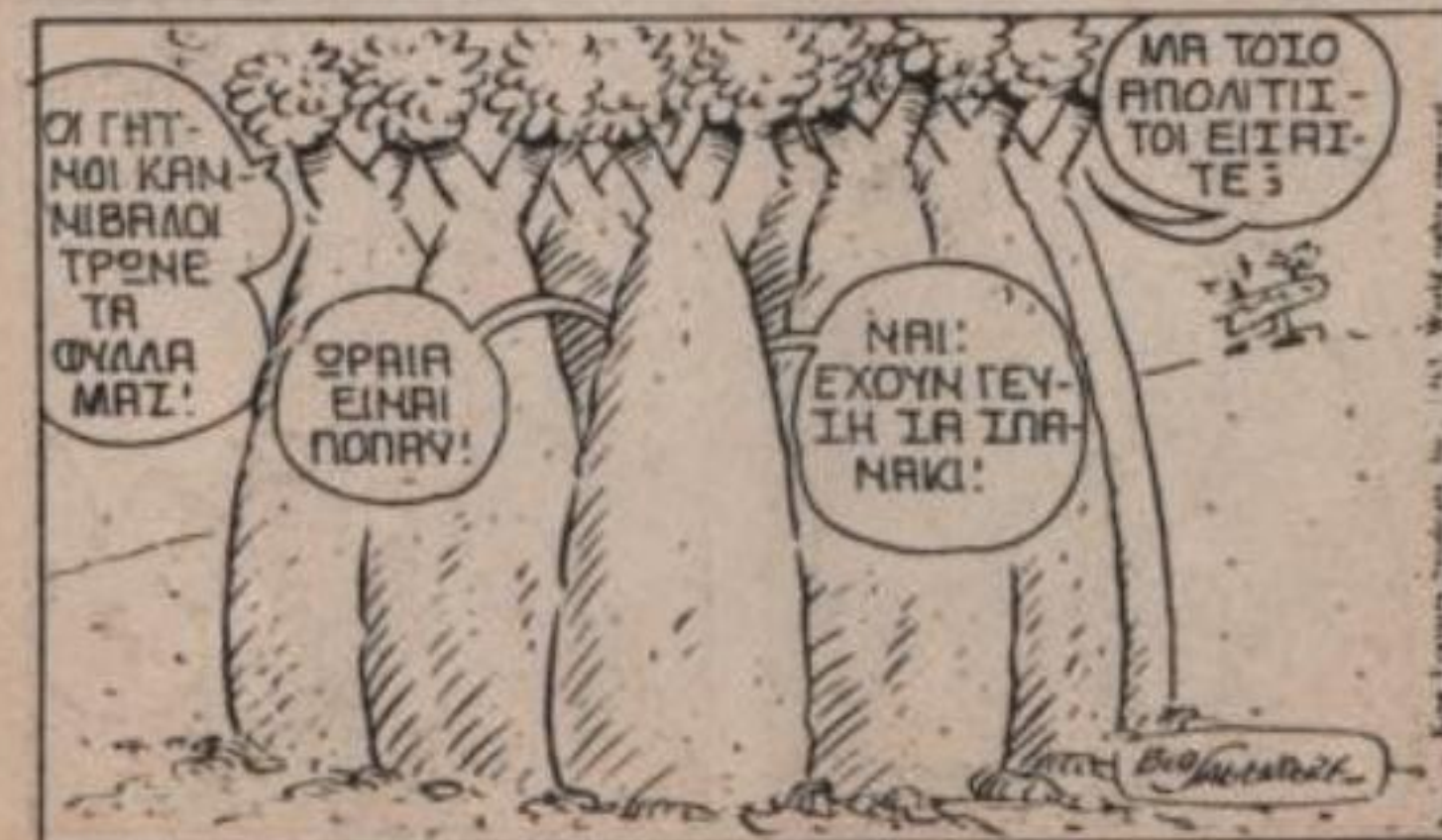
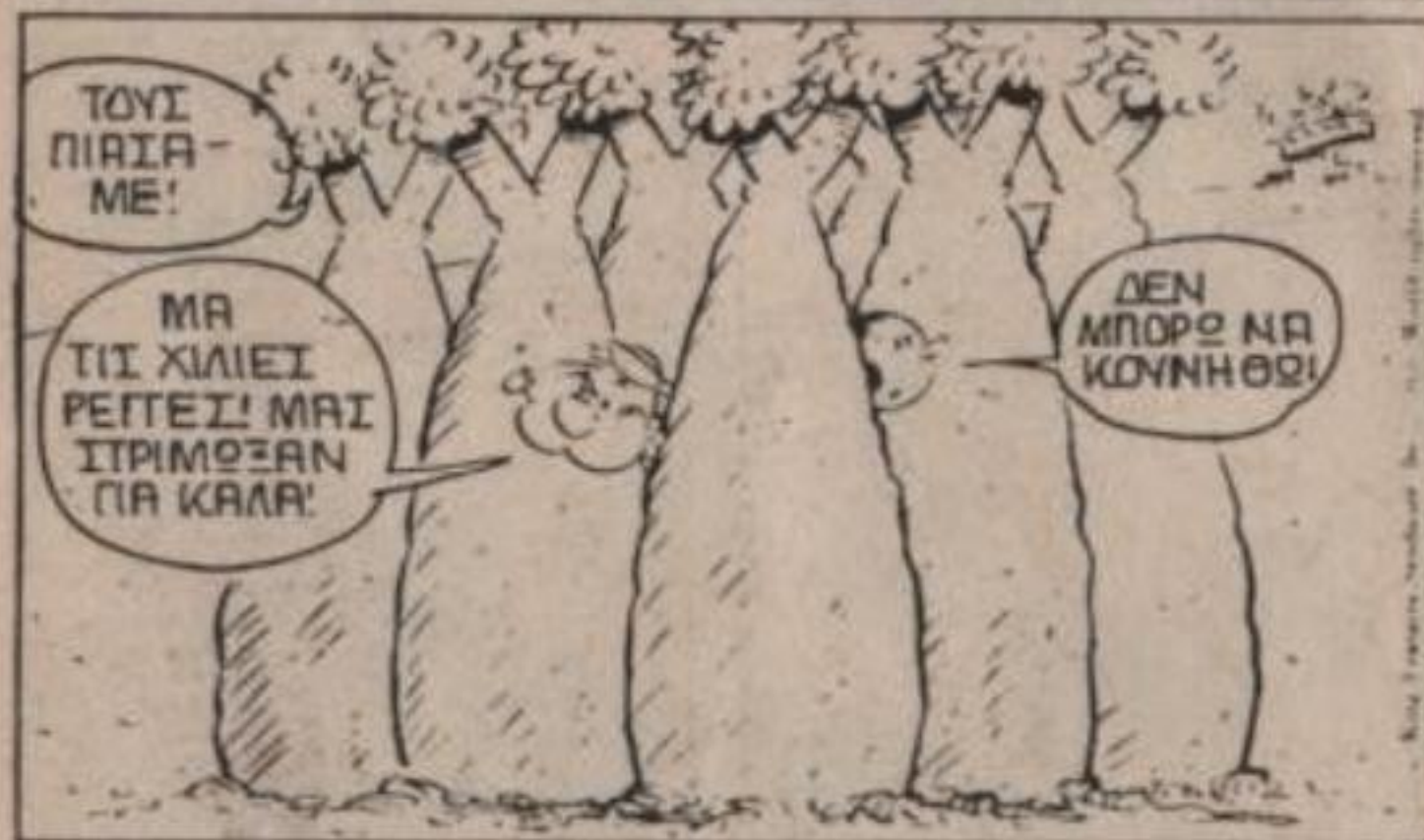
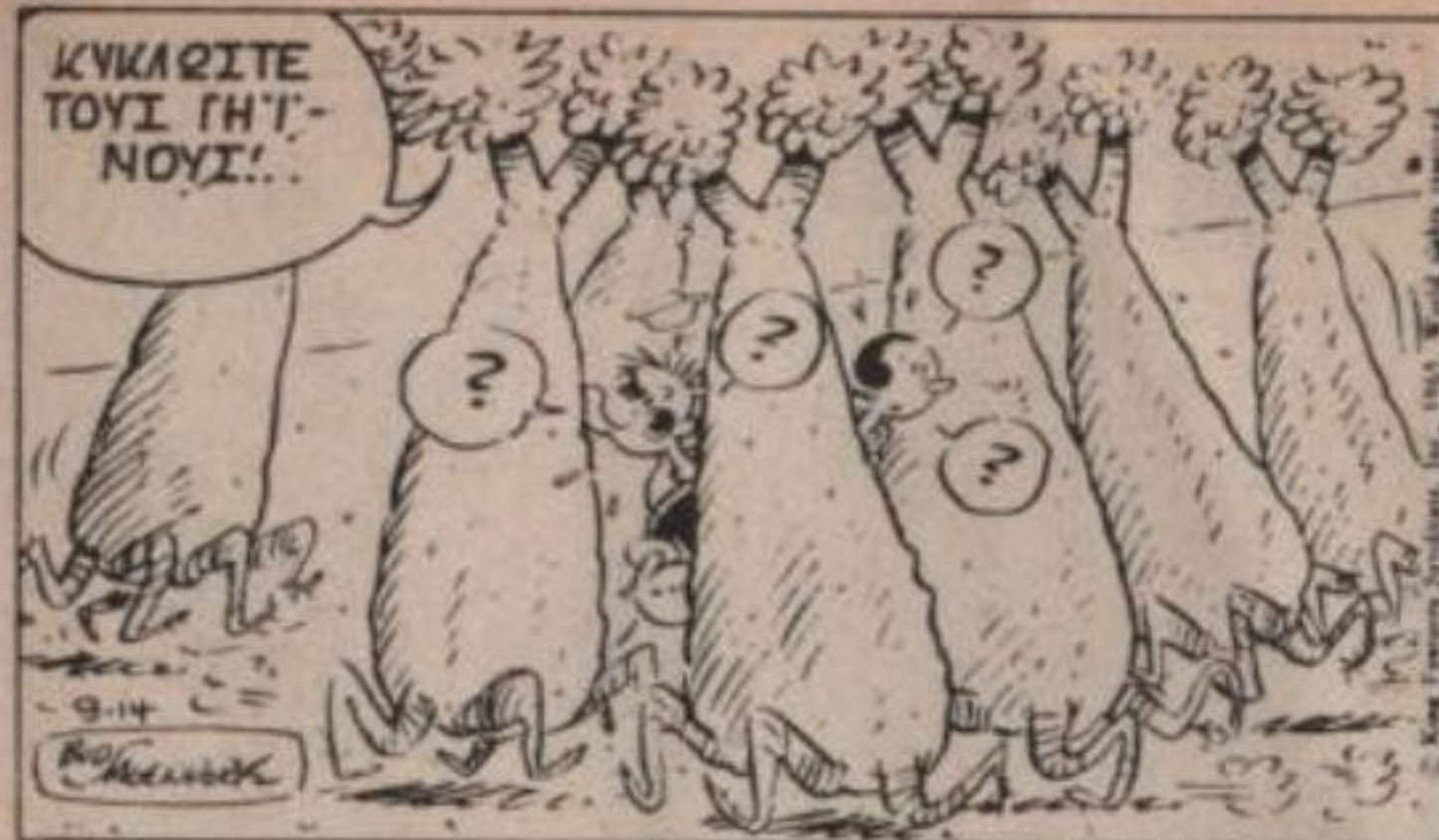


ΩΡΙΣΤΕ ΕΝΑ ΠΙΑΤΟ. ΜΠΕΙ ΜΕ- ΣΑ ΚΑΙ ΦΑΕ!

ΜΑ, ΔΕΝ ΕΙΣΑΙ ΔΕΝ- ΤΡΟΠΟΥΡΑ!



















ΜΑ, ΚΙ' Ο ΔΙΚΟΣ ΣΑΙ
Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΔΕΝ ΛΕΕΙ
ΠΟΛΛΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ!



ΗΤΑΝ ΟΜΟΡΦΟΙ Ο ΠΛΑ-
ΝΗΤΗΣ ΜΑΙ ΠΡΙΝ ΕΡ-
ΘΟΥΝ ΤΑ ΤΑΝΚΙ!



ΟΙ ΑΡΕΙΑΝΟΙ
ΕΧΟΥΝ ΚΑΤΙ
ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΛΕ-
ΝΕ "ΤΑΝΚΙ"!



ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ
ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΙ
ΤΡΟΜΕΡΟ!



ΚΑΛΑ
ΝΑ ΠΑ-
ΘΟΥΝ!

ΒΑΙΝΕΥΕΙ Η ΕΡΗ-
ΜΙΑ ΕΔΩ!...



ΔΕΝ ΕΙΔΑ ΟΥΤΕ
ΕΝΑ ΚΟΜΜΟΤΗ-
ΡΙΟ!...



Η ΚΑΤΑΡΑ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

ΚΤΑΝΕ, μιά φορά κι' έ-
ναν καιρό, σ' ένα χωριό,
μια χήρα μόνα που εί-
χε τέσσερα παιδιά. Έ-
να γιό και τρεις θυγατέρες.
Σάν ήρθε ο καιρός τους, τὰ
καλοπάντρεψε και τὰ τέσσερα,
σ' άλλα χωριά και σ' άλλες
πολιτείες.

— Παιδί μου, τήν εύχή μου
νάχης, πήγαμε ως τήν πιο κον-
τινή πολιτεία, ρώτησε που εί-
ναι ο γιός μου και σάν τον
δρής, πές του νάρθη κοντά μου,
γιατί αρρώστησα βαριά!...

Φεύγει τὸ γειτονόπουλο, πάει
στην πολιτεία, ρωτάει, και δρι-
σνεί τὸν γιό τῆς χήρας - μά-



Έτσι ἡ χήρα - μόνα, έμεινε
όλομόνηχη στὸ χωριό και στὸ
φτωχικό της.

Μιά μέρα, όμως, αρρώστησε
βαριά, δίχως νάχη κοντά της ἔ-
ναν δικό της νὰ τήν κυτπάξη.
Κάλεσε τότε ἕνα γειτονόπουλο
και τοῦπε:

νάς νὰ φτιάχνῃ τὸ φράχτη τοῦ
περιβολιού του. Τοῦ λέει λοχα-
νισμένο τότε, τὸ καλὸ γειτονό-
πουλο:

— Τρέξε, πήγαμε στὴ μη-
τέρα σου, γιατί εἶναι ἀρρωστη
βαριά και σὲ ζητᾷ κοντά της!

— Δὲν πάω πουθενά! "Ο-

πως βλέπεις, έχω δουλειά. Φτιάχνω παλούκια στο φράχτη μου!... άπαντά ο γιός της χήρας.

Γυρνά στο χωριό του λυπημένο το γειτονάπουλο, και λέει στη χήρα - μάνα:

— Τό είπα στο γιό σου, πως είσαι πολύ άρρωστη και πως τόν ζητάς. Μα κείνος, μού άποκριθήκε, πως δεν έρχεται, γιατί φτιάχνει τὰ παλούκια τού φράχτη!...

Άγανακτισμένη τότε, μέσο στους πόνοους της, λέει ή μάνα:

— Μια φορά στη ζωή μου χρειάστηκα τὸ γιό μου κι' αὐτός δεν έρχεται; Έ, τότε, τή κατάρρα μου νάχη! Τὰ παλούκια πού μπήγει στη γῆς, γιά νά φτιάξη τόν φράχτη του, νά καλλήσουμε πάνω του. Κι' από άνθρωπος πού είναι, νά γίνη ένα ζωο γεμάτο... παλούκια σάν βελόνες!

Και πραγματικά, από κείνη τή στιγμή ο γιός της, έγινε ο σκατζόχοιρος πού ξέρουμε!

★

— Καλό μου γειτονάπουλο, παλὺ θά σέ παρακαλέσω, λέει τώρα ή άρρωστη μάνα, πήγαίνε στο διπλανό χωριό, δρες τή πρώτη μου κόρη και πές της νάρθη νά με κυττάξη, γιατί είμαι άρρωστη βαριά!...

Φεύγει και πάλι τὸ καλὸ τὸ γειτονάπουλο, πάει στο διπλανό χωριό και βρίσκει τήν πρώτη κόρη τῆς χήρας - μάνας νά πλένη τὰ φορέματά της μέσ' τή σκάφη.

— Τρέξε κυρά μου! τῆς λέει. Ἡ μητέρα σου άρρώστησε βαριά. Μ' έστειλε νά σέ φωνάξω,

γιά νά πᾶς κοντά της και νά τήν κυττάξη.

— Ἄς πάη ή άλλη μου άδερφή! Έγώ σήμερα έχω μπουγάδα και δεν μπορώ!

Ξαναγυρνά στην άρρωστη, τὸ γειτονάπουλο και λέει στενοχωρημένο:

— Τό και τὸ χήρα - μάνα. Ἡ πρωτοκόρη σου, πλένει τὰ ρούχα της και δεν άδειάζει νάρθη νά σέ κυττάξη! Μούπε, άς έρθη νά σέ δῇ ή δεύτερή σου κόρη!

— Τήν κατάρρα μου νάχη κι' ή πρώτη μου ή κόρη! Νά καλλήση ή σκάφη της... στη πλάτης και νά τή σέρινη πάντοτε πάνω της! εἶπε μέσα στον πόνο και τή στενοχώρια της ή χήρα - μάνα.

Κι' άμέσως κόλλησε πάνω στη πλάτη τῆς πρώτης της κόρης ή σκάφη. Έτσι έγινε ή χελώνα πού ξέρουμε μέχρι σήμερα.

★

Έπειτα — τί νά κάνη; — λέει ή χήρα - μάνα, στο καλὸ τὸ γειτονάπουλο:

— Καλό μου γειτονάπουλο, πήγαίνε στ' άλλο τὸ χωριό, σέ παρακαλώ, και πές στη δεύτερή μου κόρη νάρθη νά με κυττάξη, γιατί είμαι άρρωστη βαριά και δεν μπορώ!

Τρέχει, πάλι, τὸ γειτονάπουλο, πάει στ' άλλο τὸ χωριό, και βρίσκει τή δεύτερη κόρη τῆς χήρας νά ύφαινη στον άργαλειό. Τῆς λέει τότε, λοχαγιασμένο από τὸ τρέξιμο, τὸ γειτονάπουλο:

— Ἄφηρε τόν άργαλειό σου κυρά μου και πρέξε στη μητέρα

σου! Είναι άρρωστη πολὺ και δεν έχει κανέναν κοντά της νά τήν κυττάξη!...

— Μπά; Και ν' αφήσω τὸ ύφάδι μου νά χαλάση; Δεν πάω πουθενά. Ἄς πάει ή τρίτη και μικρότερή μου άδερφή, πού είναι στο παραδίπλα τὸ χωριό!

Πικραμένη ο, ξαναπηγαίνει κοντά στην άρρωστη τὸ γειτονάπουλο και τῆς λέει:

— Μήτε ή δεύτερή σου κόρη έρχεται, γιατί ύφαινει και φοβάται μή της χαλάση τὸ ύφάδι. Μούπε άς έρθη ή μικρότερή της άδερφή.

— Τήν κατάρρα μου νάχη κι' ή δεύτερή μου ή κόρη! Μια φορά και γώ άρρώστησα βαριά, τήν κάλεσα, κι' αὐτή προτίμησε νά κάτση νά τελειώση τὸ ύφαντό της, αντί νάρθη στη μητέρα της! Γι' αὐτὸ τήν καταριέμαι, σ' ὅλη της τή ζωή νά ύφαινη και νά ξυφαίνη και τελειωμὸ νά μὴν ἔχη. Γιατί πάνω πού θά είναι έτοιμο τὸ ύφάδι της, θά έρχονται οί άνθρωποι και θά τῆς τὸ χαλῶν.

Έτσι, από τήν τρίτη κόρη τῆς χήρας - μάνας, γενήθηκε ή άράχνη. Κι' από τότε ως τὰ σήμερα, ύφαινει και ξυφαίνει τή φωλιά της, γιατί εκεί πού είναι έτοιμη, έρχονται οί άνθρωποι και τῆς τήν χαλῶν!

Τελευταία, πήγε στο παραδίπλα χωριό τὸ γειτονάπουλο και δρῆκε τήν τρίτη κόρη τῆς χήρας - μάνας, νά ζυμώνη ψωμή.

Αὐτή, όμως, σάν άκουσε πως ή μητέρα της είναι άρρωστη βαριά, παράτησε τὸ ζύμαμα, και με τὰ ζυμάρια στα χέρια καθώς ήτανε, έτρεξε στη μητέρα της. Τῆς πήρε γιατροὺς και γιατρικά, τήν πρόσθε και ξενύχτησε κοντά της. Έτσι γρήγορα έγινε καλά ή χήρα - μάνα.

Εἶπε τότε στην καλή της τήν κόρη:

— Τήν εὐχή μου νάχης, τρίτη και τελευταία κόρη μου! Γιὰτί εὐ με κύτταξες και μ' έκανες καλά. Γι' αὐτὸ, τὸ σπιντικό σου νάσαι πάντα γεμάτο μέλι και κερί. Τὸ μέλι σου θά γλυκαίνει ὅλους τοὺς ανθρώπους και τὸ κερί σου θά τοὺς φωτίζει.

Κι' έτσι, ή τρίτη κόρη, έγινε ή καλή μας ή μέλισσα.

★

Επειτα ή χήρα - μάνα εὐχέθηκε και τὸ καλὸ τὸ γειτονάπουλο. Και κείνο, σέ λίγα χρόνια, με τούτη τήν εὐχή, πρόκοψε κι' έγινε ο άρχοντας τού τόπου. Έτσι, ὅλοι ζήσανε, αὐτὸς κι' ή χήρα - μάνα, καλά, και μεῖς καλύτερα.

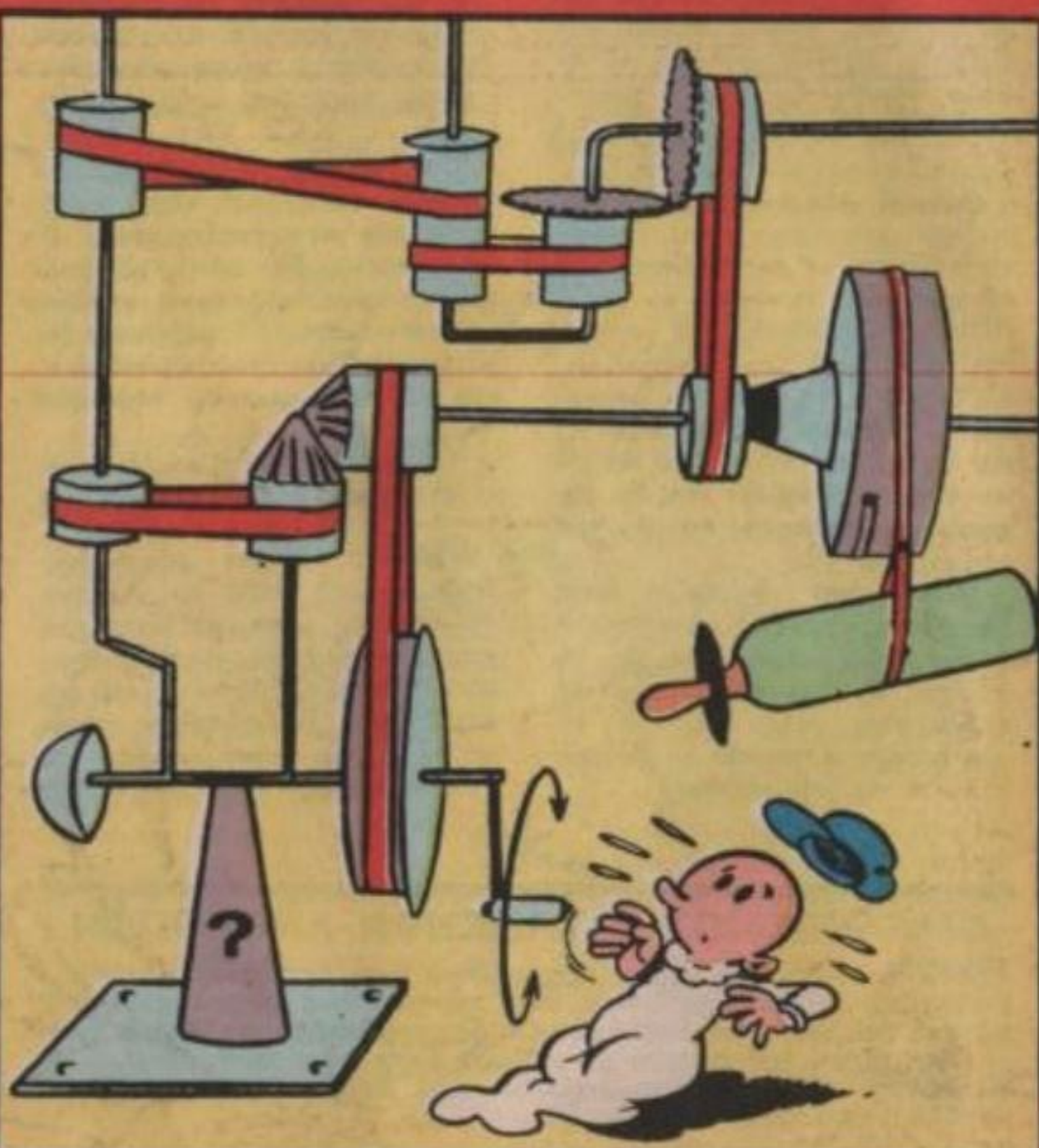
✱

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΙΠΤΑΜΕΝΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Στὸ Σέλοεϋ τῆς Ἀγγλίας, ὀργανώθηκε ένας διαγωνισμὸς εἰπταμένων ανθρώπων. Εἶχε στηθῇ ένας πύργος δέκα μέτρων μπροστὰ σέ μιὰ δεξαμενὴ γεμάτη νερό. Οἱ διαγωνιζόμενοι πηδοῦσαν ἀπὸ τὸ ὕψος αὐτοῦ τοῦ πύργου με εφτερὰ δικῆς τους ἐπινοήσεως. Ἀν τὰ εφτερὰ τους δὲν λειτουργοῦσαν καλά, ἐπεφταν στὸ νερό, πρὸς μεγάλη δισακέδαισι τῶν θεατῶν...

ΑΚΟΝΙΣΤΕ ΤΟ ΜΥΑΛΟ ΣΑΣ

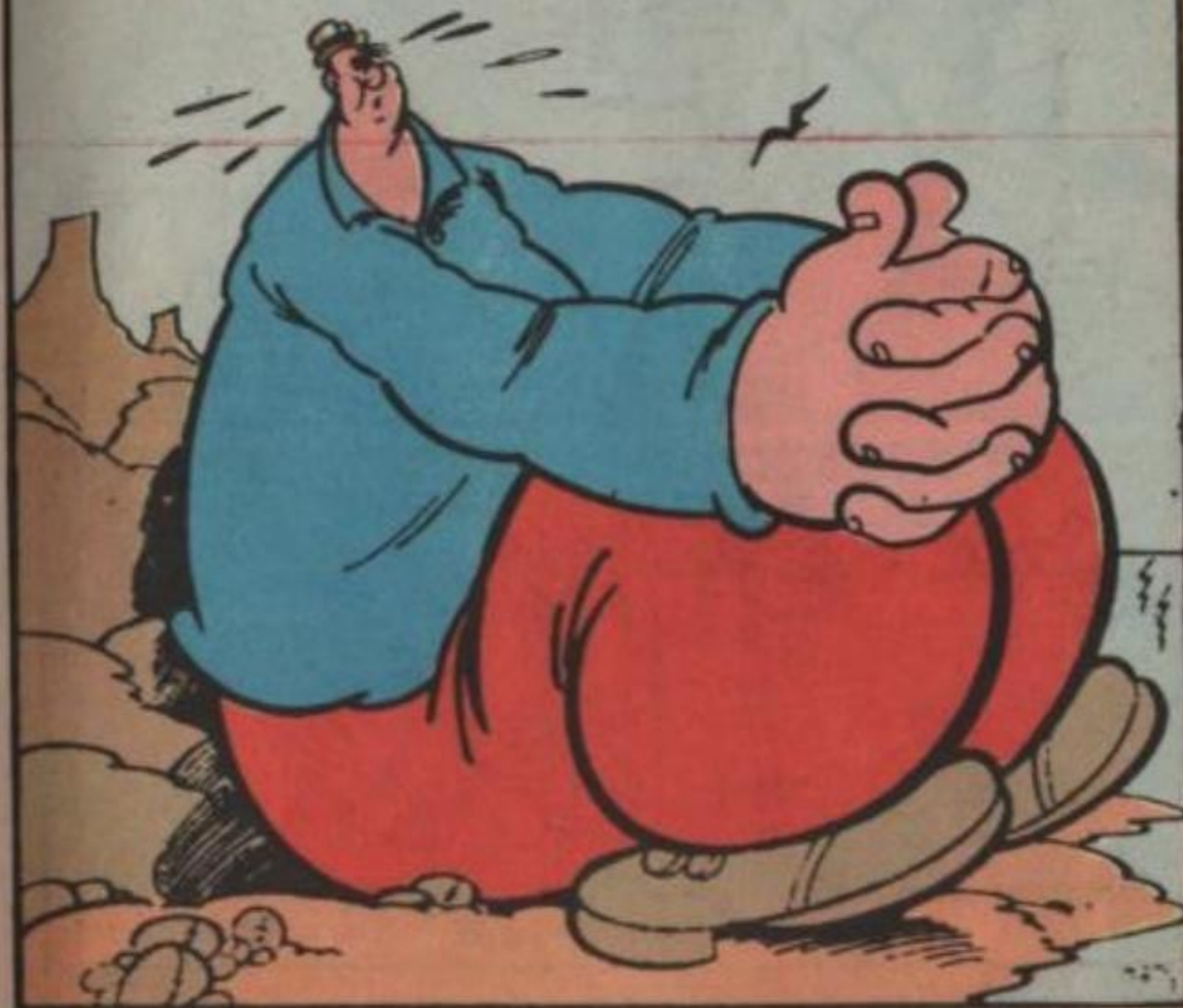
Ο ΠΟΠΑΨ ΕΦΕΤΙΑΞΕ ΕΝΑ ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΜΗΧΑΝΗΜΑ, ΓΙΑ ΝΑ ΔΟΚΙΜΑΣΗ ΤΗ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ ΤΟΥ ΡΕΒΥΘΟΥΛΗ. ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΥΡΙΣΗ ΤΗ ΜΑΝΙΒΕΛΛΑ ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΡΗ ΤΟ ΜΠΟΥΚΑΛΙ ΜΕ ΤΟ ΜΠΙΜΠΕΡΟΝ!



ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

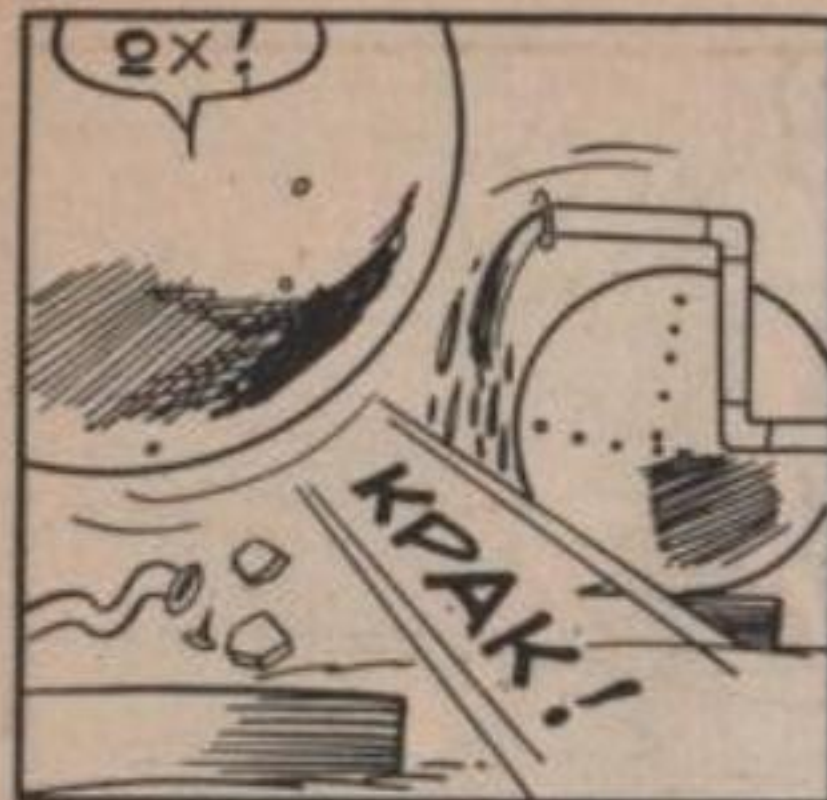
ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΤΟΥ, ΚΑΘΕΤΑΙ ΓΕΜΑΤΟΣ ΠΛΗΞΗ Ο ΓΚΡΙΣΣΙΝΟ...

ΜΠΛΟΥΜΠ! ΑΝ ΣΥΝΕΧΙΣΤΗ ΑΥΤΟ ΕΤΣΙ, ΘΑ ΤΡΕΛ-ΛΑΘΩ!...













ΖΗΤΩ! ΖΗΤΟΥΝ ΕΙΡΗΝΗ ΜΕ
ΟΤΙ ΟΡΟΥΣ ΘΕΛΟΥΜΕ Ε-
ΜΕΙΣ!...

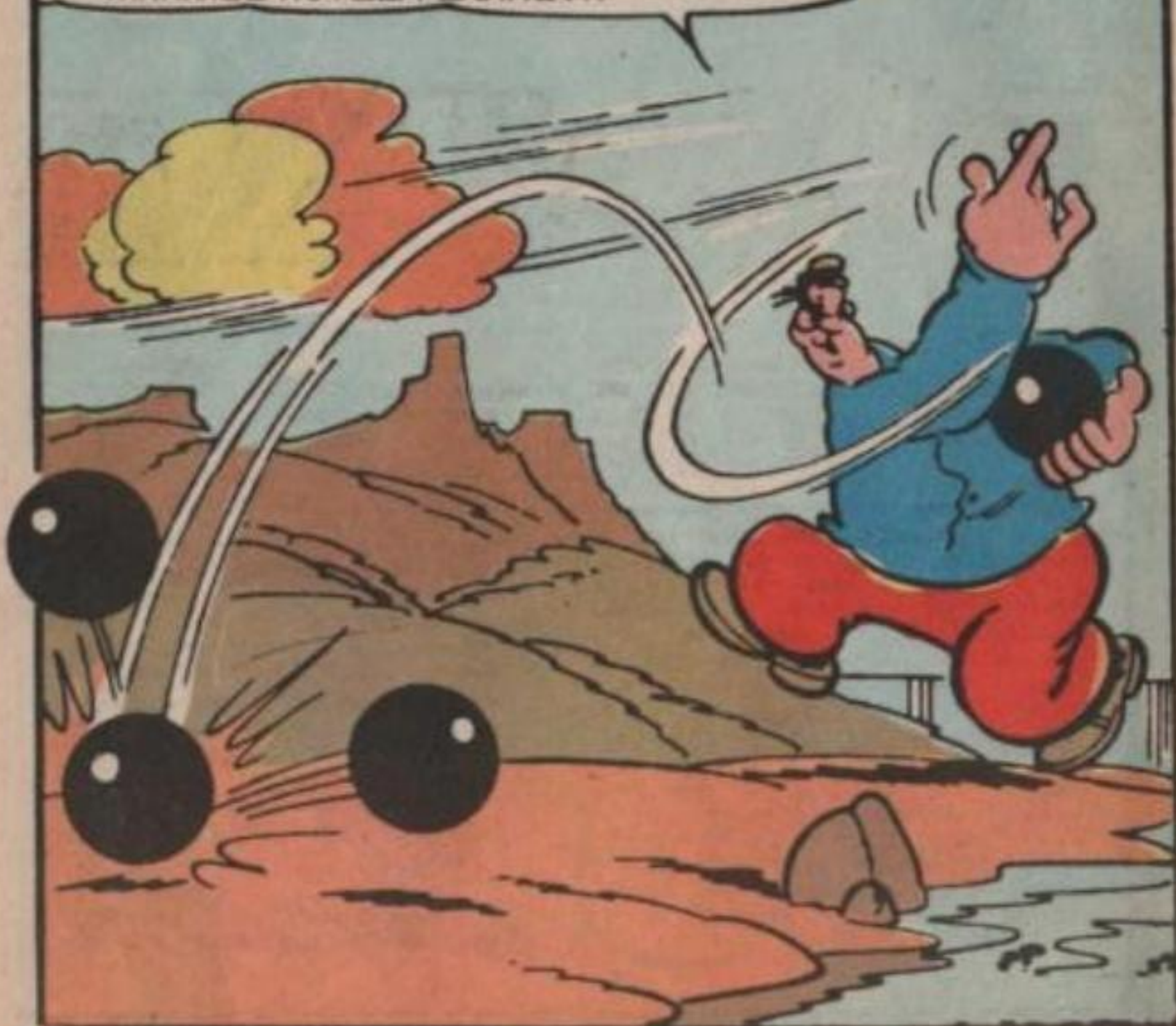


ΚΙ' ΟΛ' ΑΥΤΑ ΧΑΡΙΣ ΣΤΟΝ
ΓΚΡΙΣΙΝΟ ΠΟΥ ΜΕ ΤΑ ΤΕΛΟΖΙ-
ΤΑ ΤΗΣ ΒΕΝΖΙΝΗΣ ΤΟΥΣ ΕΚΑΝΕ
ΝΑ ΤΡΑΠΟΥΝΕ ΣΕ ΦΥΓΗ! ΝΑ ΙΚΑ-
ΝΟΠΟΙΗΘΗ ΤΟ ΑΙΤΗΜΑΤΟΥ!

ΜΑΛΙΣΤΑ!



ΧΕ! ΧΕ! ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ, ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΠΑΙΖΩ ΜΕ
ΜΠΑΛΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΣΚΑΝΕ!...



"Ένα καινούργιο
ναυαγιστικό
σκάφος, που
μοιάζει μ' εκείνο
που χρησιμοποιούν
για να
περισυλλέξουν
τους άστροναύτες
μετά την
προσθαλάσσωσή
τους.



ΤΕΛΟΣ ΣΤΑ ΚΑΥΑΛΙΑ

ΑΝΕΚΑΘΕΝ ο άνθρωπος αντι-
μετώπιζε την θάλασσα με
δέος. Αυτή η τεράστια δύναμη,
πού συχνά είχε θεοποιηθεί, εί-
χε πάντα πλύνει το μερίδιό
της σε πλοία κι' ανθρώπινες
ζωές. Παρ' όλ' αυτά, τον γοή-
τευε και πάντα ζητούσε να ά-
νακαλύψει τα μυστικά της ή να
την διασχίσει, για να φτάσει σε
άγνωστες χώρες. Κι' ακόμη,
φιλοδοξούσε να μελετήσει τον
δυό της, που και σήμερα ά-
κόμη είναι σχεδόν άγνωστος.

Κι' όταν ο άνθρωπος πάτησε
το πόδι στη Γηλήνη, στη θά-
λασσα δρέθηκε τις πρώτες στι-
γμές της επανόδου του από
τον δορυφόρο του πλανήτη
μας. Και όπως είναι γνωστό,
για να θγαούν οι άστροναύτες
και να ανασυρθούν από τα έ-
λικόπτερα, χρησιμοποιείται έ-
να ειδικό σκάφος.

Ένα τέτοιο — περίπου —
σκάφος, σχεδιάστηκε και χρ-
σιμοποιείται ήδη για την διά-
σωση των ναυαγών.

Ένα από τα πρώτα και τα
πιο βασικά προβλήματα που
παρουσιάζονταν ως τώρα, στα
ναυαγία, ήταν το πώς το ναυα-
γιστικό μέσον θα μπορούσε,
όσο το δυνατόν πιο γρήγορα,
να "άπαγκιστρωθεί" από το κα-
ράβι που θυσιζόταν, χωρίς τον
κίνδυνο να χαθεί κι' αυτό.

Το καινούργιο αυτό ναυαγο-
σωτικό σκάφος, μπορεί να
πρασέαλασσωθεί μέσα σε τρι-
άντα δευτερόλεπτα, ακόμη κι'
όταν βρίσκεται σε ύψος που
ξεπερνά τα είκοσι μέτρα.

*

Το επιδατικό αυτό σκάφος,
είναι περίπου σφαιρικό και εί-

νοι φτιαγμένο από μια ειδική πλαστική ύλη αβραυστη και α-φλεκτη. Είναι επωδισμένο με μηχανή ντιζελ και μπορεί να αναπτύξει ταχύτητα πέντε κόμβων.

Στά κυκλικά καθίσματά του, μπορούν να καθήσουν 28 άτομα και η διάμετρος του είναι περίπου τρία μέτρα, ενώ το ύψος του - γιατί δεν είναι απόλυτα σφαιρικό - φτάνει τα τρία μέτρα.

Στό έσωτερικό του υπάρχουν στεγανές αποθήκες με τρόφιμα και νερό και διάφορα χρήσιμα εργαλεία και όργανα. Ακόμη και τουαλέτα! Έχει, επίσης, σύστημα κλιματισμού, ηλεκτρογεννήτρια, αλλά και σπύλες αναφορτιζόμενες, αποθήκη καυσίμων και σύστημα αποχετεύσεως.

Αληθινά, αν το συγκρίνει κανείς με τις ναυαγοσωστικές λέμβους που ξέρουμε και που εδώ κι' έναν αιώνα δεν έχουν παρουσιάσει καμιά ουσιαστική βελτίωση, το νέο αυτό μέσον είναι επαναστατικό.

Μια ακόμη καινοτομία που παρουσιάζει, είναι οι ειδικοί ανταναγκαστήρες που έχει και με την βοήθεια των οποίων μπορούν να αντληθούν την ύλη του σκάφους στη θάλασσα όλα τα πλοία που διαθέτουν συσκευές ραντάρ, από πολύ μεγάλες αποστάσεις. Και το πιο σημαντικό είναι, ότι μπορούν, χάρις στους ανταναγκαστήρες αυτούς, να εντοπίσουν το σημείο στο οποίο βρίσκεται μέσα στον απέραντο ωκεανό το ναυαγοσωστικό σκάφος, με απόλυτη ακρίβεια.

*

Ένα από τα πιο σημαντικά στοιχεία για την διάσωση των ναυαγών, είναι η ψυχραιμία που, κατά κανόνα, είναι απότοκος της εμπιστοσύνης που έχουν οι επιβάτες στο μέσα διασώσεως. Και είναι εδώ και πολλές δεκαετίες διαπιστωμένο, ότι στις συννεφιασμένες ναυαγοσωστικές λέμβους, δεν υπήρχε και τόσο εμπιστοσύνη. Ίσως αυτό να ωφειλόταν στο γεγονός ότι οι ναυαγοί μέσα

σ' αυτές τις θάρκες, έμεναν ακάλυπτοι και ουσιαστικά άβοηθοι στη μανία της θύελλας. Ίσως να υπάρχουν και άλλες ανάλογες αιτίες. Ίσως, αυτό το πολύτιμο αίσθημα της σιγουριάς, που χάριζε την ψυχραιμία, δεν υπήρχε ποτέ σε εκείνους που βρίσκονταν μέσα στις ναυαγοσωστικές λέμβους. Το καινούργιο σκάφος από την πρώτη στιγμή κέρδισε την εμπιστοσύνη όλων.

*

Σήμερα, χρησιμοποιούνται ήδη διακόσια πενήντα τέτοια σκάφη. Και κάθε σκάφος έχει βασικά τα ακόλουθα τμήματα στο έσωτερικό του: Ένα έσωτερικό δακτύλιο με 22 θέσεις για ανάλογο αριθμό ατόμων και μία ζώνη ασφαλείας, για κάθε θέση. Ένα έσωτερικό δακτύλιο με έξη θέσεις. Τουαλέτα. Σύστημα έλεγχου των βασικών οργάνων και συσκευών του σκάφους, τοποθετημένο στο κέντρο του. Ειδική αεραντλία, που λειτουργεί με ρεύμα κατ'εύθειαν από την ηλεκτρογεννήτρια ή με σπύλες, για την ανανέωση του αέρα. Σύστημα κλιματισμού. Παράθυρα και καταπακτές, που ανοίγουν αυτόματα σε περίπτωση δόλβης του σκάφους. Συσκευές έκπομπής και λήψης ραδιοσημάτων. Διπλό ηπιδάλιο οδήγησης. Συσκευές έκτοξεύσεως ρουκετών. Χωριστές θύρες εισόδου και εξόδου. Σύστημα πλοήγησης. Αεραγωγούς. Υδραντλίες και αεραντλίες. Και στο εξωτερικό: Σύστημα προσδέσεως και αναρτήσεως του ναυαγοσωστικού σε οποιοδήποτε άλλο σκάφος, με αυτόματη αποσύνδεση. Βάρι με πλωτήρες για την αποφυγή κλυδωνισμών. Προπέλα της μηχανής κινήσεως. Χειρολαβές στο επάνω τμήμα του σκάφους, για δρβιους επιβάτες, που μπορούν να σταθούν σε αντιολισθητικό διάδρομο και θηλειές απ' όπου μπορούν να κρατηθούν άλλοι, στο επίπεδο της θάλασσας.

ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ



ΤΟ ΚΛΙΜΑ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ ΚΑΝΕΙ
ΚΑΛΟ ΣΤΗΝ Υ-
ΓΕΙΑ...



ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΘΑ ΓΡΑΜΠΑ ΣΤΟ ΑΡΙΣΤΕ-
ΡΟ ΠΟΔΙ. ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΚΑΝΩ
ΜΠΑΝΙΟ!...



ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ



Ο... ΘΡΥΛΙΚΟΣ
ΜΠΑΤΚΕ
ΜΠΑΝΝΥ
και η παρέα του!
Σ' ΕΝΑ ΝΕΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ